International Journal of Kannada Research
www.kannadajournal.com

ISSN: 2454–5813
IJKR 2018; 4(4): 82-85
© 2018 IJKR
www.kannadajournal.com
Received: 16-08-2018
Accepted: 17-09-2018

ಸುಷ್ಮಾ ಶಂಕರ್
ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅನುವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ದ್ರಾವಿಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕುಪ್ಪಂ

Correspondence
ಸುಷ್ಮಾ ಶಂಕರ್
ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅನುವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ದ್ರಾವಿಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕುಪ್ಪಂ

ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮಹತ್ವ

ಸುಷ್ಮಾ ಶಂಕರ್

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಡೋ ಆರ್ಯನ್ ಭಾಷಾ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ಪರಿವಾರವೇ ಎರಡನೇ ದೊಡ್ಡ ಭಾಷಾ ಪರಿವಾರ. ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆಗಳ ಪೈಕಿ ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತು ಭಾಷೆಗಳು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತೈದು ಭಾಷೆಗಳು ಮಾತ್ರ. ಈ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಉಪಭಾಷೆಗಳು ನೇಪಾಳದಿಂದಿಡಿದು ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯವರೆಗೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಿಂದಿಡಿದು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದವರೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿದ್ದಾರೆ.

ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ತಮಿಳು, ಕೇರಳದ ಮಲಯಾಳಂ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗಳು ಪ್ರಮುಖ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಚೀನದ್ದಾಗಿವೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೊಂದಿವೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಉಪಭಾಷೆಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು, ಲಿಪಿ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿವೆ. ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳು ಲಿಪಿರಹಿತ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ.

ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ಇತಿಹಾಸ, ವರ್ಗೀಕರಣ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆ ಹಾಗೂ ಮಹತ್ವದ ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

೧. ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳು

ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿ ತೋರಿಬಂದರೂ ಇವು ದೂರದ ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ತೀರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಿಥಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಜನ್ಯ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತು ಆದರೆ ಆಳವಾದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ನಂತರ ಇವು ಸಂಸ್ಕೃತಜನ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಿಳಿಯಲು ಹೊರಟ ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮಿಳು, ಮಲೆಯಾಳಂ, ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಭಾಷೆಗಳು, ಲಿಪಿಯುಕ್ತ ಭಾಷೆಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಭಾಷೆಗಳು, ಚಾಕ್ಷುಷ ಭಾಷೆಗಳು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದೆಲ್ಲ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಭಾಷೆಗಳು, ಶ್ರವಣ ಭಾಷೆಗಳು, ಅಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆ ಆಡುವ ಜನರನ್ನು ದ್ರಾವಿಡರು ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ನೂರಮೂವತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳಿರಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮೂವತ್ತು ಭಾಷೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೊರಬಂದಿವೆ. ಇನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಾರದ ಎಷ್ಟೋ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಉಪಭಾಷೆಗಳು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಈ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆಗಳಾದ ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ಮಲೆಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಸಾಕಷ್ಟು ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಉಳಿದ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಅಷ್ಟಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇದರಿಂದ ದ್ರಾವಿಡ ಜನಾಂಗ, ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳು ಹೊರಬರಬಹುದೆಂದು ಆಶಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

೨. ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ

ಇಂದು ದೊರೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಭೌಗೋಳಿಕ ಹಾಗೂ ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆ, ಮಧ್ಯ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆ, ಉತ್ತರ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಮೂರು ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದರೂ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆ ಎನ್ನಬೇಕೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದಗಳಿವೆ.

೨.೧. ದಕ್ಷಿಣ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳು

ದಕ್ಷಿಣ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ (ಖಿಠಣಣು ಆಡಿಚಿತುಜುಚಿಟಿ ಐಚಿಟಿರಿಣಚಿರಿಞ) ತಮಿಳು, ಮಲಯಾಳಂ, ಕೊಡವ, ಕುರುಬ, ಕೋತ, ತೊದ, ಕನ್ನಡ, ಬಡಗ, ಕೊರಗ, ತುಳು, ಕೊಂಡ, ತೆಲುಗು ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾಷಾವರ್ಗದ ಆಂತರಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ತಮಿಳು ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷಾವರ್ಗ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾವರ್ಗ, ತುಳು ಭಾಷಾವರ್ಗ, ತೆಲುಗು ಭಾಷಾವರ್ಗ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಭಾಷಾವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು.

ತಮಿಳು – ಮಲಯಳಂ ಭಾಷಾವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳು, ಮಲಯಾಳಂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇವು ಮೂಲತಃ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಭಾಷೆಗಳು. ಇವುಗಳ ಆಂತರಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಇವು ಒಂದೇ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ತಮಿಳು, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮುಖ್ಯ ಭಾಷೆ. ಇದು ಭಾರತದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎರಡನೇಯ ಪ್ರಾಚೀನತೆ ಹೊಂದಿದ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ.

ಮಲೆಯಾಳಂ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಭಾಷೆ. ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೋಲುವುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇದು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಉಪಭಾಷೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಖಚಿತವಾದ ಆಧಾರಗಳು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮನ್ನೆ, ಬಡಗ, ಹವ್ಯಕ, ಕೊಡಗು, ಸೋಲಿಗ, ಕಾಡುಕುರುಬ, ಜೇನುಕುರುಬ ಮುಂತಾದ ಭಾಷಾವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅತಿಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಭಾಷೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇದು ಎರಡನೇಯ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತಭೇದಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಭೇದಗಳು ಇವೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ತುಳು ಭಾಷೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೆಲವರು ಕನ್ನಡದ ಉಪಭಾಷೆಯೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ತುಳು ಲಿಪಿವಂತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ಕೆಲವರು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಮಲಯಾಳಂ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಬಳಸುವುದುಂಟು. ತುಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉಪಭಾಷೆಗಳಿವೆ. ಕೊರಗ ತುಳು, ಪರವ ತುಳು, ಬೆದ್ದರಿ ತುಳು, ಮಲ್ಯೆಕುಡಿ ತುಳು ಮುಂತಾದವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ತೆಲುಗು ಭಾಷಾವರ್ಗದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ಅದು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ರಾಜ್ಯಭಾಷೆಯಾಗಿರುವುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ಶಾಸನ ಕ್ರಿ.ಶ. ೫೭೫ರ ಕಳಮುಳ್ಳ ಧನಂದಯನ ಶಿಲಾಶಾಸನ. ಈ ಭಾಷಾವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸವಾರ, ಮನ್ನೆ, ಗೊಲ್ಲ, ವಡ್ಡರಿ, ಯನದಿ, ಚೆಂಚು, ಡೊಂಬ ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾಷೆಗಳಿವೆ.

೨.೨. ಮಧ್ಯ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳು

ಮಧ್ಯ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ಕುಯಿ, ಕುವಿ ಭಾಷೆಗಳು ಅನಂತರ ಗೋಂಡಿ, ಕೊಂಡ ಭಾಷೆಗಳು ತದನಂತರ ಕೊಲಾಮಿ, ಪರ್ಜಿ ಭಾಷೆಗಳು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಗೊ, ಮಂಡ ಭಾಷೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿವೆ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಭಾಷೆಗಳು ಒರಿಸ್ಸಾ, ಬಿಹಾರ, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ, ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಸ್ಸಾಂ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇವು ಯಾವುವು ಲಿಪಿವಂತ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲ. ಲಿಖಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಲಾಮಿ – ಪರ್ಜಿ ಭಾಷಾವರ್ಗ, ಗೋಂಡಿ – ಕೊಂಡ ಭಾಷಾವರ್ಗ, ಕುವಿ – ಕುಯಿ ಭಾಷಾವರ್ಗ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

೨.೩. ಉತ್ತರ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳು

ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುರುಖ್, ಮಲ್ತೊ, ಬ್ರಾಹುಈ ಈ ಭಾಷೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕುರುಖ್ ಭಾಷೆಯೂ, ಅನಂತರ ಬ್ರಾಹೂಈ ಭಾಷೆಯು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ತೊ ಭಾಷೆಯು ಹುಟ್ಟಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಇವುಗಳು ಭಾರತದ ಉತ್ತರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಕುರುಖ್–ಮಲ್ತೊ ಒಂದು ವರ್ಗವಾದರೆ ಬ್ರಾಹೂಈ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುರುಖ್–ಮಲ್ತೊ ಭಾಷಾವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕುರುಖ್, ಮಲ್ತೊ, ಮಲೊ, ಧಾಂಗರ್ ಮುಂತಾದವು ಸೇರುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ನೇಪಾಳ, ಮಣಿಪುರ, ನಾಗಲ್ಯಾಂಡ್, ಅಸ್ಸಾಂ, ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಈ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ರಾಹೂಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು 'ಬ್ರಾಹ್ವೀ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ಬಲೂಚಿಸ್ತಾನ, ಇರಾನ್ ಇರಾಖ್ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಯೂ ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ಲಿಪಿಗಳಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಲಿಪಿಯೇ ಮೂಲವೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಲಿಪಿಗಳಿಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಲಿಪಿಯೇ ಮೂಲವಿರಬಹುದು. ನಾವು ಇದುವರೆಗು ನೋಡಿದ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಳು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸಮೃದ್ಧ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿವೆ.

೩. ದಕ್ಷಿಣ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ

೩.೧. ತಮಿಳು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ

ಭಾರತದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ 'ತಮಿಳು' ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇದನ್ನು 'ದ್ರಾವಿಡ' ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಳೆಯ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಶೆಂದೆಮಿಳ್' ಮತ್ತು 'ಕೊಂದೆಮಿಳ್' ಎಂಬ ಎರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಿದ್ದವು. ಈ ಎರಡು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶೆಂದೆಮಿಳ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ, ಕೊಂದೆಮಿಳ್ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ರೂಪಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸದ್ದಾಗಿದೆ.

ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗಂ ಕಾವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಗಳು, ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಹದಿನೆಂಟು ಸಣ್ಣ ಕೃತಿಗಳು, ಯಮಳ ಮಹಾಕಾವ್ಯ, ಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳು, ಮಧ್ಯಯುಗದ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ

ಕಾಲ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪ್ರಭಾವ, ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನ ಹೀಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗಂ ಕವಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೆಳೆಯಿತಲ್ಲದೆ ನಿಯಮಿತವಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿತು ಹಾಗೂ ಶೈವ ಮತ್ತು ವೈಷ್ಣವ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಸ್ತೋತ್ರ ಗೀತೆಗಳಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದರು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಗದ್ಯಪ್ರಕಾರ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದವು.

೩.೨. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ

ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ, ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಾಮಗ್ರಿ ಶಾಸನಗಳು. ಕ್ರಿ.ಶ. ೪೫೦ರ ಹಲ್ಮಿಡಿ ಶಾಸನವೇ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಉಪಲಬ್ಧವಿರುವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ದಾಖಲೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ವವಿದಿತ. ಅಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನ ನಮಗಾಗುವುದು ಕ್ರಿ.ಶ. ೭ನೇ ಶತಮಾನದ ಬಾದಾಮಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ.

ಆರಂಭದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದುಂಟು. ಪಂಪ ಧಾರವಾಡದ ಕಡೆಯ ಅಣ್ಣಿಗೇರಿಯವನಾದರೆ ರನ್ನ ಬಿಜಾಪುರದ ಮುದವೊಳಲಿನವನು. ಪೊನ್ನನೂ ಕೂಡ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರ ಒಂದನೇ ಕೃಷ್ಣನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಕವಿ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರು ಈಗಿನ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಪ್ರದೇಶದ ಮೊಳಖೇಡ್(ಮಾನ್ಯಖೇಟ) ಸೀಮೆಯನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು. ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ ವಚನ ಚಳುವಳಿಯೂ ಕೂಡ ಈಗಿನ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಆರಂಭಗೊಂಡಿದ್ದು ಇದು ಜರುಗಿದ್ದು ಈಗಿನ ಬೀದರ್ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ಬಸವಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ.

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪಗಳೆಂದರೆ ಚಂಪೂ, ವಚನ, ಗದ್ಯ, ರಗಳೆ, ಷಟ್ಪದಿ, ತ್ರಿಪದಿ, ಸಾಂಗತ್ಯ, ಕೀರ್ತನ, ಶತಕ ಮುಂತಾದವುಗಳು. ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭಜಿಸಲಾಗಿದೆ ಅವೆಂದರೆ ನವೋದಯ, ಪ್ರಗತಿಶೀಲ, ನವ್ಯ, ದಲಿತ ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯ.

೩.೩. ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ

ತೆಲುಗು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಷೆ. ಇದನ್ನು ಆಂಧ್ರಭಾಷೆ ಎಂತಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ೫೭೫ರ ಕಳ್ಳಮಳ್ಳ ಧನಂಜಯನ ಶಿಲಾಶಾಸನವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿಲಾಶಾಸನವೆಂದು ಕೆಲವರು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೬೩೦ರ ರೇಣುಹಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ರಾಜಲು ಶಿಲಾಶಾಸನವೇ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಶಿಲಾಶಸನವೆಂದು ಭಾವಿಸುವವರು.

ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನನ್ನಯ್ಯ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲ, ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಂತರಗಳ ಕಾಲ, ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಕಾಲ, ತರುವಾಯದ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲ ಹೀಗೆ ೫ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದು. ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸ್ವೋಪಜ್ಞ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಗುರುಜಾದ ಅಪ್ಪಾರಾವ್. ವೆಲ್ಲೂರಿ ಶಿವರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ, ವಿಂತಾದೀಕ್ಷತುಲು ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಾರರು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಲ್ಲಾಡಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಕೊಡವಟಿಕಂಟಿ ಕುಟುಂಬರಾವ್, ಗೋಪೀಚಂದ್ ಎಂಬುವರು ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಾರರು.

೩.೪. ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ

ಮೂಲ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಿಂದ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿರುವ ಮಲಯಾಳ ಭಾಷೆ ದಕ್ಷಿಣ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಮುಖ ಲಿಖಿತ ಭಾಷೆಗಳಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುವ ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಜನರು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಂವಿಧಾನದಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದಿರುವ ಈ ಭಾಷೆ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯದ ತಾಯ್ನುಡಿಯಾಗಿದೆ.

ಶಾಸನಗಳ ಹಾಗೂ ಜನಪದ ಕೃತಿಗಳ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು ೧೦ನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದ ಮಲಯಾಳಂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆರಂಭದಿಂದ ೧೫ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದೂ ೧೫ನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ ೧೯ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ 'ನವೋದಯ ಕಾಲ'ವೆಂದೂ ೧೯ನೇ ಶತಮಾನದಿಂದೀಚೆಗೆ 'ಆಧುನಿಕ ಕಾಲ'ವೆಂದೂ ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಥವಾ 'ಪಚ್ಚ ಮಲಯಾಳಂ', ತಮಿಳು ಪ್ರಭಾವದ 'ಪಾಟ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ' ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಭಾವದ 'ಮಣಿ ಪ್ರವಾಳ'ದ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ಮೂರು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಎಲ್ಲ ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಂತೆ ಮಲಯಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಕಥೆ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದೆ ವೇಙ್ಙಯಿಲ್ ಕುನ್ಞಿರಾಮನ್ ನಾಯರ್‌ನ 'ವಾಸನಾವಿಕೃತಿ' ಮಲಯಾಳದ ಮೊದಲ ಸಣ್ಣಕಥೆ. ಅಂಬಾಡಿ ನಾರಾಯಣ ಪೊತುವಾಳ್, ಮೂರ್ಕೋತ್ ಕುಮಾರನ್, ಕೆ. ಸುಕುಮಾರನ್, ಚೆಂಕುಳತ್ ಕುನ್ಞಿರಾಮನ್ ಮೇನೋನ್, ಸಕ್ಕರಿಯ, ಸೇತು ಮೊದಲಾದವರು ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರವರ್ತಕರಾಗಿದ್ದರು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳೆಂದಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರ್ಯರು, ದ್ರಾವಿಡರು, ಮಂಗೋಲಿಯರು, ಕೋಲರು ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಗಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಇಂದು ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆ ಯಾವುದೇ ಆದರೂ ಅವು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತಹ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳು, ಅದರ ಉಪಭಾಷೆಗಳು ಸೇರಿ ಹಲವಾರು ಭಾಷೆಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ವರೂಪ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸ ಅದರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಲ, ದೇಶ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ರಾಜಕೀಯ, ಚರಿತ್ರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಸರ ಅದರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಗಳಾದ ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು ಹಾಗೂ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧. ಕೆಂಪೇಗೌಡ. ಕೆ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಚರಿತ್ರೆ, ನವಭಾರತೀ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೯೯.

೨. ಶೆಟ್ಟರ್. ಷ, ಶಂಗಂ ತಮಿಳಗಂ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿ, ಅಭಿನವ, ೨೦೧೨.

೩. ಗಂಗಾನಾಯಕ್. ಕೆ. ಎನ್(ಸಂ), ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ಮಲಯಾಳಂ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ೨೦೧೧.

೪. ಕೆಂಪೇಗೌಡ. ಕೆ, ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನ, ಭಾರತೀ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೨೦೧೬.

೫. ಮುಗಳಿ ರಂ. ಶ್ರೀ, ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪಗಳು, ಹೇಮಂತ ಸಾಹಿತ್ಯ, ೨೦೧೪.

6. ಗಂಗಾನಾಯಕ್. ಕೆ. ಎನ್(ಸಂ), ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ೨೦೧೧.